

fina möbler, som voro från heunes föräldrahem, och grälade på pappa för att han ej haft vett att »göra paktum» då han gifte sig. Ska du nödvändigt kasta dig i byggnadsspekulationer Sigge, så yrkar jag på *boskillnad!* dekreterade hon.

Märkvärdigt nog blev ej Sigge det ringaste förargad över denna opposition från hans bättre hälvt. Han blev tvärt om förtjust!

— Det var mycket förståndigt, mycket förståndigt förslag av dig! Det kan alltid komma till nytta någon gång — man vet aldrig vad som kan hända i affärer. Tack ska du ha! utbrast han och gav sin viv en smällande kyss.

För att ej spilla någon onödig tid inlämnades också redan samma vecka de av en jurist uppsatta boskillnadshandlingarne till Rådhusrätten. Nu var alltså saken beslutad, och det gällde att välja en bra tomt. Sigge hade sedan ett halvt år tillbaka levererat snickerier till ett bygge på söder. Tomten intill detta bygge hade förblivit obebyggd och var till salu. En stor träskylt var uppsatt å densamma med anslag härom med priset 3 kronor pr kv.fot jämte ägarens namn och adress utsatt. Den var på 11,000 kv.fot och således en lagom och reel tomtyta, och priset 3 kronor foten var ganska billigt, ty det hade betalts 3,25 å 3,50 strax bredvid. Sigge sökte upp ägaren, och denne var påfallande artig och gick genast med på att taga en handpenning av 300 kronor samt utfäste sig för